

§ 2. 1. Ustalenie przydatności gruntów obejmuje:

1) rozpoznanie:

- a) budowy geologicznej podłoża budowlanego i występujących w tym podłożu warunków hydrogeologicznych,
- b) procesów geologicznych zachodzących w podłożu lub w jego otoczeniu,
- c) cech fizycznych, chemicznych i mechanicznych gruntów, stopnia agresywności wód występujących w podłożu oraz innych właściwości tych gruntów, które mogą mieć wpływ na sposób posadowienia oraz na warunki wykonania i eksploatacji obiektów budowlanych,

2) określenie, na podstawie tego rozpoznania, w dokumentacji geologicznej procesów i zjawisk wymienionych w pkt 1, jak również przewidywanych wahań zwierciadła wód podziemnych występujących w podłożu oraz ewentualnych wniosków i zaleceń dotyczących dalszych badań lub obserwacji podłoża.

2. Szczegółowe zasady sporządzania dokumentacji geologicznych zawierających ustalenie przydatności gruntów określa instrukcja wydana w formie broszury przez Prezesa Centralnego Urzędu Geologii w porozumieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

3. Ustalenia określonego w ust. 1 dokonuje się przed zatwierdzeniem założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji. Dodatkowe badania i ustalenia geologiczne dla projektu technicznego inwestycji mogą być dokonane w uzasadnionych wypadkach na wniosek jednostki projektującej inwestycję, uzgodniony z inwestorem.

§ 3. 1. Ustalenie przydatności gruntów i dokumentację geologiczną zawierającą wyniki tych ustaleń wykonuje się dla:

- 1) obiektów budowlanych zlokalizowanych w strefach brzegowych dolin rzecznych i innych form erozyjnych, na obszarach osuwiskowych, na obszarach krasowych, na obszarach występowania gruntów pyłowych w obrębie dawnych jezior lodowcowych lub gruntów makroporowatych oraz na terenach nie rozpoznanych pod względem geologicznym,
- 2) zlokalizowanych na obszarach nie wymienionych w pkt 1 następujących obiektów budowlanych:
 - a) sztucznych zbiorników wód powierzchniowych i stopni wodnych, gdy wysokość piętrzenia przekracza 2 m,
 - b) siłowni energetycznych o mocy większej niż 50 MW,

- c) obiektów budowlanych górnictwa podziemnego oraz odkrywkowego, gdy głębokość odkrywki przekracza 10 m,
- d) obiektów komunikacji podziemnej oraz przekopów komunikacyjnych, gdy ich głębokość przekracza 10 m,
- e) wszelkich obiektów budowlanych, gdy głębokość posadowienia przekracza 10 m poniżej naturalnej powierzchni terenu,
- f) gdy powierzchnia projektowana dla realizacji zadania inwestycyjnego zawierającego obiekty budowlane wynosi ponad 50 ha.

2. Jednostka projektująca inwestycje w porozumieniu z inwestorem może zażądać wykonania dokumentacji geologicznej dla obiektów budowlanych nie wymienionych w ust. 1 lub zrezygnować z żądania wykonania dokumentacji w odniesieniu do obiektów niewrażliwych na mogące wystąpić odkształcenie skał (gruntu).

3. Jeżeli stosownie do postanowień niniejszego zarządzenia nie ma obowiązku sporządzenia dokumentacji geologicznej zawierającej ustalenie przydatności gruntów, badania podłoża przeprowadza się na zasadach określonych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 4. 1. Dokumentację geologiczną zawierającą ustalenie przydatności gruntów przyjmuje inwestor po uprzednim zaopiniowaniu merytorycznym przez organ, który zatwierdził projekt badań geologicznych w trybie określonym w przepisach o zasadach sporządzania i trybie zatwierdzania tych projektów.

2. Dokumentację geologiczną przedkłada do zaopiniowania inwestor. Inwestor może przekazać swoje uprawnienia w tym zakresie jednostce projektującej inwestycję lub jednostce, która sporządziła dokumentację geologiczną.

3. Do wniosku o zaopiniowanie dokumentacji należy dołączyć stwierdzenie jednostki projektującej inwestycję, że dokumentacja zawiera dane niezbędne do zaprojektowania inwestycji.

§ 5. Traci moc zarządzenie Prezesa Centralnego Urzędu Geologii z dnia 13 lutego 1958 r. w sprawie zasad sporządzania dokumentacji geologiczno-inżynierskich dla inwestycji budowlanych (Monitor Polski Nr 15, poz. 97).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Prezes Centralnego Urzędu Geologii: M. Mrozowski

323

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 grudnia 1970 r.

zmieniająca instrukcję w sprawie trybu inkasa podatków i innych należności finansowych przez sołtysów.

Na podstawie § 9 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 marca 1958 r. w sprawie zasad i trybu wyborów, zakresu działania oraz praw i obowiązków sołtysa (Dz. U. z 1958 r. Nr 15, poz. 67 i Nr 48, poz. 237, z 1960 r. Nr 32, poz. 178, z 1962 r. Nr 42, poz. 200 i z 1966 r. Nr 49, poz. 299) i § 5 zarządzenia nr 3 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1963 r. w sprawie wynagradzania sołtysów za inkaso podatków i innych należności finansowych od mieszkańców wsi (Monitor Polski z 1963 r. Nr 8, poz. 37 i z 1965 r. Nr 71, poz. 407) zarządza się, co następuje:

§ 1. W instrukcji Ministra Finansów z dnia 14 grudnia 1965 r. w sprawie trybu inkasa podatków i innych należności finansowych przez sołtysów (Monitor Polski Nr 71, poz. 411) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

- a) w ust. 1 pkt 1 po wyrazach „opłata melioracyjna” dodaje się wyrazy „opłata za urządzenia wodne, opłata za użytki rolne”,
 - b) w ust. 2 w ostatnim zdaniu wyrazy „prezydium gromadzkiej rady narodowej” zastępuje się wyrazami „sekretarz gromadzki”;
- 2) w § 8 skreśla się wyrazy „prezydium gromadzkiej rady narodowej lub”;
- 3) w § 13 ust. 1 pkt 2 w ostatnim zdaniu wyrazy „przez prezydium” zastępuje się wyrazami „przez przewodniczącego”.

§ 2. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: J. Trendota